

ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg have stillet under Nr. 36 og 38, nemlig om samme Betaling paa Metropolitanskolen som paa de øvrige Statsskoler og en Forøgelse af Fripladsernes Antal fra en Sjettedel til en Trediedel, at disse to Ændringsforslag pegede i den rigtige Retning, og han gerne vilde være med til i Fremtiden at tage dem op, men at han ikke nu vilde kunne slutte sig til dem, fordi han ikke vilde lade Lovforslaget gaa ud over den bestaaende økonomiske Ramme. Efter denne Udtalelse skal jeg tillade mig paa min Medforslagsstillers og egne Vegne at tage Ændringsforslagene Nr. 36 og 38 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 36 og 38 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold.) De ere da begge bortfaldne.

Borgbjerg: Derimod ere vi ikke saa heldigt stillede, at vi kunne tage de øvrige Ændringsforslag, vi have stillet, tilbage. Det forekommer mig ikke, at de ny Bevisgrunde, der ere fremkomne fra anden Side, ogsaa fra den højtærede Ministers Side, ere fyldestgørende. Ministeren sagde med Hensyn til Statstilskuddet til de Kommuner, der ville optage en kommunal Mellemskoleundervisning, at saadanne Kommuner allerede faa Tilskud ifølge Skoleloven af 24. Marts 1899. Det er, saa vidt jeg ved, § 8, Stykke 4, der sigtes til, om Centralskoler, der kunne oprettes. Ja, de faa ganske vist Tilskud, for saa vidt som de faa Hjælp til Lærerlønninger — det faa Skolerne jo overhovedet, — men noget særligt Tilskud, nogen særlig Begunstigelse eller Opmuntring til at optage en kommunal Mellemskoleundervisning vil der ikke være, og det vil navnlig ikke gælde om Undervisningen til det 15de Aar. Hvad København angaar, fik den ganske vist ved Skoleloven af 1899 et Tilskud paa 170,000 Kr., men det var, som den højtærede Minister vil vide, ikke engang tilstrækkeligt til den Forhøjelse af Lærerlønningerne, som Københavns Kommune siden har vedtaget. Der er ikke Spor tilovers til en Udvikling af den kommunale Mellemskole. Min ærede Medforslagsstiller og jeg mene stadig, at netop dette Ændringsforslag om Statstilskud til saadanne kommunale Skoler vil fuldstændig forebygge de Farer, der have været stærkt paa Tale; for, at Folkeskolen skulde blive svækket ved dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Verringe

(Holm) sagde, at han trods sine Udtalelser ved 1ste Behandling, trods den store Frygt, han nærrede med Hensyn til Folkeskolen, alligevel ikke kunde gaa med til dette Ændringsforslag, thi det vilde være Folkeskolens Fordærvelse. Det forstaaer jeg ikke et Muk af. Jeg forstaaer ikke, at det skulde være Folkeskolens Fordærvelse at give den saadanne Ramme, at den kunde optage og uddybe de Fag, der er Tale om, at Mellemskolen skal undervise i. Det er jo de almindeligste Skolefag. Kan det fordærve Folkeskolen, at den giver en fyldigere Undervisning i Dansk, Historie, Geografi, Naturfagene, Regning, Matematik, Skrivning, Tegning, Legemsøvelser, kvindeligt Haandarbejde og Sang? Det er de Fag, der er Tale om, og saa Tysk og Engelsk. Der er jo allerede en Del Kommuneskoler, der have optaget Tysk og Engelsk i de øverste Klasser. Det ærede Medlem for Verringe (Holm) talte meget foragteligt om Undervisningen i Sprog i Folkeskolen. Jeg tror med Urette. Naar man tager et Par Sprog, der staa det danske Sprog saa nær som Tysk og Engelsk, er det klart, at det vil have sin Betydning i Nutiden og faar det mere og mere, at Børnene tidlig faa et Grundlag i disse Sprog. Det ærede Medlem talte om, at man senere i Livet, naar man energisk kastede sig over et Sprog, kunde være i Stand til at tilegne sig det i Løbet af nogle faa Maaneder, men det ville ikke mange Mennesker kunne gøre, og for mange vil det være af Værdi at faa et Grundlag allerede i Børneskolen. Dette, at kunne klare sig nogenlunde i disse Sprog faar mere og mere Betydning for den opvoksende Ungdom, ikke mindst i Arbejdsverdenen. Det vil være af Betydning, at Arbejderbørn kunne faa et Grundlag i disse Sprog, saa de senere kunne rejse til fremmede Lande og søge Arbejde der eller deltage i internationale Kongresser o. s. v. Det internationale Liv udvikler sig stærkere i vore Dage, og er der noget, mange Arbejdere dybt savne i vore Dage, er det dette, at de ikke kunne Sprog. Det forekommer mig at være en løjerlig Tale, at det skulde være til Folkeskolens Fordærv at ville gøre den bedre. Det ærede Medlem var ogsaa mod min Tale og vore Ændringsforslag om Legemsarbejde, navnlig naar man gik videre end til Sløjd. Men han indvendte ikke det allermindste mod, hvad jeg havde udviklet, hvad Betænkningen har slaaet fast, og hvad ogsaa det ærede Medlem for Kellersrup (Jensen-Knudstrup) har udviklet, at